

[Jørgen Peder Hansen.]

til, at vi får en hurtig behandling af den her i folketinget.

Jens Peter Jensen: Venstre kan tilsige en saglig og hurtig udvalgsbehandling af de to forslag på dagsordenen, som her behandles under ét. Enkeltheder vedrørende disse vigtige områder egner sig jo bedre for en udvalgsbehandling end til en større debat her, hvad der allerede er givet et vist udtryk for under debattens hidtidige forløb.

Jeg skal kun komme med et enkelt hjertesuk, og det er dette, at vel betyder Kennedyrundens resultat fremskridt set ud fra et liberalt synspunkt, men den helt store succes blev det ikke, og der er noget ejendommeligt, noget paradoksalt i, at det erhverv, som vi traditionelt betragter som det mest liberale, nemlig landbruget, hver eneste gang man foretager liberalisering i internationale forhandlinger, bliver ladet tilbage. Det må jeg stærkt beklage.

Og så er der jo sagt mange smukke ord om det nordiske samarbejde i forbindelse med forhandlingerne under Kennedyrunden. Det havde jo også en fin start, dette samarbejde, og det løb jo også godt et langt stykke tid, gav også visse resultater, men da vi nåede til det afgørende punkt, hvor Danmarks interesse vedrørende kød-eksporten skulle tilgodeses, så var der ikke det sammenhold, der skulle være.

Med disse hjertesuk skal jeg altså tilsige en saglig og hurtig udvalgsbehandling.

Jørgen Jensen: Det forekommer mig, at det er en glædelig begivenhed, at folketinget nu skal til at ratificere denne Genèveprotokol, der indeholder resultaterne af Kennedyrunden. Den startede jo for 6 år siden, og i begyndelsen gik det småt; senere hen var man under et tidspres, og efter de første skuffelser synes jeg man fik et ganske godt resultat ud af det.

Det er helt klart, at Danmark er dybt interesseret i forhandlinger af denne art. Det har vi altid været, og vi har altid efter krigen deltaget meget aktivt i internationale forhandlinger, der gik ud på at lette samhandelen mellem landene og i øvrigt de økonomiske forbindelser som helhed, eftersom eksporten jo er en akse eller i hvert

fald et meget væsentligt led i hele vor økonomi.

Jeg synes også, Kennedyrunden havde det vigtige og betydningsfulde over sig, at for første gang så at sige inden for GATTs historie skulle man forhandle både industrivarer og landbrugsvarer. Jeg indrømmer blankt, at resultaterne for landbrugets vedkommende alligevel blev beskedne, men der var da en god vilje fra starten af i så henseende.

Disse forhandlinger har været vigtige for eksporten som helhed, men det er da også helt åbenbart, at de har været vigtige med henblik på at nedsætte den forskelsbehandling eller diskrimination, som foreligger inden for det europæiske område. Jeg vil gerne her understrege, at vi da ikke kan mene, at Kennedyrundens resultater, hæderligt gode, ganske gode, kan udelukke, at vi stadig væk bør stræbe mod at få denne deling, denne markedsplittelse, i Europa ophævet.

Navnlig for industrieksporten er resultaterne ved Kennedyrunden pæne og gode, det kan jeg sige med mit kendskab til dette erhverv; der har ingen kritik været vedrørende resultaterne. Men som sagt er det mindre godt for landbruget. Skuffelsen dér er vel navnlig den svigtende mulighed for at lette kvægeeksporten til fællesmarkedet; til gengæld har vi fået en efter mit skøn betydningsfuld indrømmelse på det amerikanske marked, hvor vi har fået bundet toldsatsen for dåseskinke, og når man tænker på den protektionistiske og nationalistiske indstilling, der er ved igen at dukke op i Amerika, så kan dette betyde en god ting for dansk eksport på dette område til USA.

Endelig er det vel værd at nævne, at der også er kommet en særlig ordning eller fastholdelse af en ordning vedrørende Havartiosten på fællesmarkedets område.

De indrømmelser, vi til gengæld har måttet give, og som jo i væsentlig grad giver sig udslag i forslaget til ændring af toldloven, er, synes jeg, i sammenligning med de ydre resultater, de gode resultater for eksporten, temmelig beskedne, og det glæder mig. Der er i erhvervene nogenlunde enighed om, at vi har gjort en ganske god handel. Vi har jo traditionelt altid haft et